

Dosar nr. 1-24056958-05-1r-22102025

Prima instanță: Judecătoria Cahul, sediul Cantemir
Judecător: Mihail Osadci

Curtea de Apel Sud, sediul Cahul

D E C I Z I E
În numele Legii

12 decembrie 2025
Cahul

municipiul

**Completul de judecată al Curții de Apel Sud, sediul Cahul
în componența:**

Președintele completului, judecător: Vitalie Movilă,
Judecătorii: Evgheni Bancov, Andrei Scripcenco,

Judecând în lipsa părților, în ordine de recurs, recursul declarat de către avocatul Procoavă Adrian în interesele inculpatului Popa Nicolae împotriva sentinței Judecătoriei Cahul, sediul Cantemir din 26 august 2025, pronunțată în cauza penală privind învinuirea lui:

Popa Nicolae *****, născut la *********, IDNP *********,
originar din ********* și domiciliat în s. *********, cu viza de
reședință în *********, ******* *******, *********.

în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (3) Cod penal,

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. De la data de 27.05.2024 până la data de 26.08.2024 (instanța de fond); 2. De
la data de 22.10.2025 până la data de 12.12.2025 (instanța de recurs).

Procedura de notificare a fost legal executată.

Asupra recursului, în baza materialelor și actelor dosarului, Completul de judecată,-

C O N S T A T Ă :

În fapt.

Prin sentința Judecătoriei Cahul, sediul Cantemir din 26 august 2025, *Popa Nicolae* a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (3) Cod penal (*în redacția Legii nr.311 din 26.10.2023 în vigoare din 24.11.2023*), stabilindu-i pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității pe un termen de 240 (două sute patruzeci) ore, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

S-a explicat lui *Popa Nicolae*, prin prezenta sentință că potrivit art. 67 alin. (2²) Cod penal, persoana condamnată la muncă neremunerată în folosul comunității semnează în instanța de judecată un angajament prin care se obligă să se prezinte, în termen de 5 zile de la momentul

rămânării definitive a hotărârii judecătorești, la organul de probațiune în a cărui rază teritorială își are domiciliul.

Permisul de conducere nr. *****, pentru categoriile de vehicule „B”, „B1”, „C1”, „C”, „BE”, „CE”, „C1E”, pe numele lui *Popa Nicolae* urmează fi remis către organul care urmează să supravegheze executarea pedepsei sub formă de muncă neremunerată, care la rândul său, îl va expedia în adresa I.P. „Agenției Servicii Publice”, pentru anulare.

În conformitate cu art. 162 Cod de procedură penală, corpul delict: CD-ul sigilat și împachetat în plic, urmează a fi păstrat la materialele cauzei penale pe tot termenul de păstrare.

Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a reținut ca fiind constatate următoarele circumstanțe de fapt:

Popa Nicolae, fiind deținătorul permisului de conducere nr. *****, pentru categoriile de vehicule „B”, „B1”, „C1”, „C”, „BE”, „CE”, „C1E”, la data de 27 martie 2024, în jurul orei 02⁰⁰, aflându-se în s. Cania, r-nul Cantemir, deplasându-se pe traseul auto din localitate conducând mijlocul de transport de marca/model „Fiat Scudo”, n.î. *****, fiind suspectat de către angajații INSP al IGP de conducerea vehiculului în stare de ebrietate, urmărind scopul eschivării de la testarea alcoolică în vederea stabilirii stării de ebrietate, în continuarea acțiunilor sale infracționale, conștientizând despre pericolul social și totodată despre caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale ilegale, prevăzând urmările lor prejudiciabile și dorind survenirea acestora, acționând contrar prevederilor pct. 10 alin. 1) lit. b) și pct. 11 lit. j) al Regulamentului Circulației Rutiere aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 357 din 13.05.2009, potrivit căroră: „*Persoana care conduce un vehicul trebuie să posede cunoștințe și să execute cerințele Regulamentului*” totodată că „*conducătorul de vehicul este obligat să se supună, la solicitarea polițistului procedurii de testare a aerului expirat*”, totodată acționând contrar solicitărilor legale ale reprezentantului INSP al IGP ilegal s-a eschivat a se supune testării alcoolscopice cu utilizarea aparatului de tipul „Dräger Alcotest”, în vederea constatării alcoolemiei și stabilirii stării de ebrietate.

Acțiunile inculpatului Popa Nicolae, au fost calificate conform componenței de infracțiune prevăzută de art. 264¹ alin. (3) Cod penal, *adică eschivarea, conducătorului mijlocului de transport de la testarea alcoolică, în vederea stabilirii stării de ebrietate.*

Cauza a fost examinată de instanța de fond în lipsa inculpatului Popa Nicolae, în procedura generală, ultimul depunând cerere de examinare în lipsa sa, în temeiul art. 321 alin. (2) pct. 3) Cod de procedură penală.

Solicitarea și argumentele cererii de recurs.

La data de 09 septembrie 2025 avocatul Adrian Procoavă în interesele inculpatului Popa Nicolae a depus cerere de recurs, solicitând casarea integrală a sentinței Judecătoriei Cahul sediul Cantemir din 26 august 2025, dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de fond, în alt complet de judecată ori achitarea persoanei pe motiv că, în acțiunile lui Popa Nicolae nu sunt elementele infracțiunii prevăzute la art. 264¹ alin. (3) Cod penal, ori încetarea procesului penal în legătură cu faptul că, există circumstanțe care exclud urmărirea penală.

În argumentarea recursului s-a invocat că lecturând sentința, judecătorul nu a dat apreciere corectă acțiunilor lui Nicolae Popa prin prisma probelor administrate și cercetate în cadrul cercetărilor judecătorești dar după părerea sa judecătorul a fost foarte subiectiv și nu a fost

un observator independent, cu atât mai mult că în sentința de condamnare nu s-a expus individual asupra tuturor obiecțiilor formulate la finisarea urmăririi penale, în cadrul ședinței preliminare, cercetărilor judecătorești cât și în susținerile verbale.

Indică că, instanța de fond nu a cercetat în judecată toate probele solicitate de avocat, inclusiv nu s-a expus integral asupra nulității probelor admise și invocate de către avocat în cursul judecării cauzei, nu s-a expus asupra tuturor cererilor înaintate, inclusiv la condamnarea lui Nicolae Popa sa bazat exclusiv pe probele contestate de către avocat.

Notează că, instanța de fond nu l-a citat pe inculpat și apărător despre data și ora pronunțării sentinței, cu toate că, a depus toată diligența de a se interesa de soarta dosarului. Constată că atâta timp cât prevederile legale stabilesc clar etapele examinării în fond a dosarului, instanța de judecată este obligată să citeze legal părțile pentru a participa efectiv la fiecare etapă de examinare în fond a dosarului, pentru a garanta dreptul la un proces echitabil.

Indică că, la data de 13 mai 2025 a solicitat să fie admise pentru audiere suplimentară angajații INSP, Dumitru Postică și Nicolae Tentiuc deoarece la data de 21.01.2025 și 18.03.2025 în instanța de judecată au fost audiați martorii Dumitru Postică și Nicolae Tentiuc iar la întrebările avocatului ultimii nu au putut răspunde la anumite aspecte legate de procedura de întocmire a actelor în raport cu acuzațiile aduse lui Nicolae Popa, iar la acea etapă martorilor vizați nu le puteau fi prezentate fizic actele întocmite deoarece la data de 13.05.2025 s-au cercetat materialele dosarului penal, acțiune care a fost realizată mai târziu. Iar pe caz este necesar adresarea unor întrebări suplimentare în raport cu materialele întocmite, atâta timp cât este necesar de pus accentul pe dreptul la un *proces echitabil și la loialitatea administrării probelor*. Cerință care în opinia sa a fost respinsă ilegal de către instanță. La data de 13.05.2025 de către avocat a fost solicitat aportul instanței pentru acumularea unor probe de dosar și anume s-a motivat că la data de 22.09.2024 de către avocat printr-o cerere s-a solicitat de la INSP o informație relevantă pe marginea dosarului penal ce îl vizează pe Nicolae Popa. Astfel la data de 24.09.2024 de către reprezentanții INSP au fost informați selectiv despre informația solicitată, iar anumită informația din motive necunoscute s-a refuzat de a fi prezentată.

În continuare a făcut referire la principiul egalității armelor. Susține că, un alt element strict legat de egalitatea de arme îl reprezintă și necesitatea motivării hotărârilor judecătorești. Acest imperativ a fost impus, întrucât în lipsa lui este greu de a se vorbi despre egalitatea armelor.

Susține că, respectarea dreptului la un proces echitabil impune ca procurorul să aducă la cunoștință apărării toate mijloacele de probă administrate în favoarea sau defavoarea acuzatului. Ca excepție, restrângerea acestui drept al acuzării poate fi justificată, în caz de strictă necesitate, în considerarea securității naționale, a necesității de a proteja martorii sau de a păstra secretul metodelor prin care organul de poliție investighează anumite infracțiuni. În asemenea cazuri este necesară luarea unor măsuri suficiente pentru a contrabalansa aceste restricții, dar în măsura în care ele pot fi evitate.

Indică recurentul că, în această ordine de idei pentru garantarea unui proces echitabil, pentru garantarea egalității armelor la care partea apărării nu are acces deplin, pe motivul că avocatul nu poate administra probe extrajudiciare pe cauza vizată supra s-a solicitat intervenția instanței. Cerință care în opinia sa a fost respinsă ilegal de către instanță.

Notează că, contrar prevederilor art. 345 alin. (4) Cod de procedură penală, instanța în ședința preliminară nu s-a expus asupra temeiurilor de încetare a urmăririi penale, și anume astfel poate menționa că la data de 27.03.2024 de către angajații INSP de la cet. Nicolae Popa a fost ridicat permisul de conducere, astfel consideră că ordonanța de învinuire emisă la data de 03.04.2024 este lovită de nulitate atât timp cât de către procuror au fost admise abateri de la respectarea Deciziei nr.8 din 17.01.2019 de inadmisibilitate a sesizării nr.11g/2019 privind excepția de neconstituționalitate a art. 182 din Codul de procedură penală (*ridicarea provizorie a permisului de conducere*), inclusiv pct.7 și pct.18 din această Decizie cât și a art.182 Cod de procedură penală atâta timp cât la data de 27.03.2024 de către reprezentanții poliției a fost ridicat permisul de conducere de la Nicolae Popa, procurorul era obligat ca în termen de până la 3 zile să-l puie sub învinuire pe Nicolae Popa ulterior era obligat să înainteze demers cu privire la ridicarea permisului de conducere. Alegații expuse direct și în pct.4.1 a Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr.7 din 04.07.2005 cu privire la practica asigurării controlului judecătoresc de către judecătorul de instrucție în procesul urmăririi penale.

Suține că, contrar prevederilor art. 342 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța la data de 13.05.2025 a respins cererea avocatului cu privire la numirea expertizei judiciare în formă protocolară, dar nu a adoptat în acest sens sub formă de document aparte o încheiere.

Instanța nu s-a expus asupra plîngerii depuse la procuratura raionului Cantemir la data de 23.05.2024, plîngere care a fost remisă potrivit competenței la data de 04.06.2024 prin scrisoarea cu nr. 1156. Instanța nu s-a expus asupra plîngerii depuse la judecătorul de instrucție la data de 30.04.2024, plîngere care a fost remisă potrivit competenței conform încheierii din data de 28.05.2024 dosar nr.10-115/2024. Instanța nu s-a expus asupra plîngerii depuse la judecătorul de instrucție la data de 03.05.2024, plîngere care a fost remisă potrivit competenței conform încheierii din data de 28.05.2024 dosar nr.10-118/2024.

Lecturând sentința suține că, judecătorul nu a dat o apreciere corectă acțiunilor lui Nicolae Popa prin prisma probelor administrate și cercetate în cadrul cercetărilor judecătorești dar după părerea sa judecătorul a fost foarte subiectiv, cu atât mai mult că în sentința de condamnare nu s-a expus individual asupra tuturor obiecțiilor formulate la finisarea urmăririi penale, în cadrul ședinței preliminare cât și în susținerile verbale.

În continuare, apărarea a făcut trimitere la aspecte de ilegalitate invocate la urmărirea penală, ședința preliminară și susținerile verbale. În acest sens a indicat că, urmărirea penală a fost pornită (*necătînd la faptul că ordonanța de pornire este datată cu data de 02.04.2024*) contrar prevederilor art.273 Cod de procedură penală, Ordinului IGP al MAI nr.138 din 11.11.2013 și Ordinului MAI nr. 45 din 19.02.2010, cu privire la aprobarea Regulamentului cu privire la organizarea și desfășurarea activității de supraveghere a traficului rutier și Instrucțiunilor de utilizare a mijloacelor tehnice. Consideră că urmărirea penală urma a fi pornită în termen de 24 de ore din momentul constatării infracțiunii, ori în speța la data de 27.03.2024 au fost constatate elementele infracțiunii, în continuare procesul verbal de constatare a infracțiunii a fost înregistrat ca proces penal și anume în R-I la data de 27.03.2024 cu nr.20244300099.

Materialul R-2 cu nr.829 (f.d. 5) nu a fost repartizat de către conducător căreiva persoane pentru examinare, iar Postică Dumitru contrar pct. 27 și 31 la Anexa nr.1 la Ordinul Interdepartamental al PG, MAI, SV, CNA nr.121/254/286-0/95 din 18.07.2008, pct. 77-79, 90, 138, 144, 146, 150-168 a Ordinului IGP nr.138, art. 26 alin. (1) lit. e) a Legii nr.320 din

27.12.2012 cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului a examinat samavolnic materialul R-2.

Procesul verbal de constatare a infracțiunii a fost întocmit de către o persoană neîmputernicită și anume Postică Dumitru deoarece ultimului nu i-a fost vizat spre examinare de către conducător materialul R-2 cu nr.829. Ori apare întrebarea de ce nu a întocmit procesul verbal colaboratorul Tentiuc Nicolae sau un alt colaborator. Inclusiv la procesul verbal nu au fost anexate toate materialele potrivit actelor departamentale și anume s-a încălcat pct. 21 și 29 din Ordinul MAI nr.45, art. 273 alin. (3) CPP, pct. 153-157 din Ordinul IGP nr.138.

Refuzul conducătorului auto a fost documentat contrar procedurii de către angajații INSP potrivit Ordinului MAI nr.45 din 19.02.2010, cu privire la aprobarea Regulamentului cu privire la organizarea și desfășurarea activității de supraveghere a traficului rutier și Instrucțiunilor de utilizare a mijloacelor tehnice la Capitolul II pct.25-pct.30 cât și pct. 62 a Ghidului privind intervenția profesională în exercițiul funcției aprobat prin Ordinul interdepartamental nr.4/44/17-0/6/1/4 din 11.01.2018 a MAI, MJ, MF, CNA, SIS și SPPS, *(în cazul existenței bănuielilor rezonabile cu privire la aflarea în stare de ebrietate a persoanei care conduce mijlocul de transport (mirosul de alcool din cavitatea bucală, instabilitatea pozei, dereglarea mersului, tremurul accentuat al degetelor, pleoapelor, limbii, comportament neadecvat, mărturia persoanei examinate despre faptul consumului, etc), acțiunile angajaților în dependență de atitudinea persoanei se pot divide în 2 sensuri: 1) când persoana se conformează procedurii testării alcoolscoapice atunci reprezentantul organului de constatare efectuează acțiunile privind determinarea ei cu întocmirea unui proces verbal; 2) când persoana refuză să se conformeze procedurii testării alcoolscoapice atunci angajatul solicită organul de urmărire penală la fața locului pentru a efectua acțiunile de competență potrivit Codului de procedură penală).*

Susține recurentul că, acțiunile preliminare efectuate sunt niște acțiuni de constatare care după logica acestor acte și a prevederilor art. 273 Cod de procedură penală sunt niște acțiuni preliminare de urmărire penală efectuate de către organele de constatare în termen de cel mult 24 ore de la comiterea infracțiunii. Deci consideră că potrivit textului actelor sus menționate în cazul refuzului de a fi testat cu aparatul Drager, actele de procedură urmau a fi întocmite obligatoriu cu participarea OUP.

Ordonanța de ridicare din 19.04.2024 (f.d. 17, *care nici nu este semnată de OUP*) și procesul verbal de ridicare din 23.04.2024 a înregistrărilor video de la Postică Dumitru a două înregistrări video (înregistrările video din automobilul de serviciu cât și înregistrările video de la camera de corp), cât și anexarea acestor înregistrări video ca probe la dosar sunt lovite de nulitate deoarece agentul constatatator nu a indicat integral în procesul verbal privind constatarea faptei de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică ce mijloace tehnice au fost utilizate, indicînd doar aparatul „Drager”, și nu a indicat ce mijloace tehnice au fost utilizate în raport cu aplicarea înregistrărilor video, inclusiv dacă acest mijloc tehnic utilizat la aplicarea înregistrărilor video este un mijloc tehnic omologat potrivit Ordinului MAI nr.45 din 19.02.2010, inclusiv contrar Hotărîrii de Guvern nr.1139 din 18.09.2003 despre aprobarea Regulamentului cu privire la modul de utilizare a mijloacelor tehnice, inclusiv a mijloacelor de măsurare și aparatajului medical din dotarea poliției, inclusiv prevederile Ordinului nr.45 cât și prevederile art.273 Cod de procedură penală prevede o altă procedură de remitere a înregistrărilor video către OUP, și anume actele de constatare și mijloacele de probă se transmit către organele de

urmărire penală odată cu procesul verbal de constatare a infracțiunii ci nu ulterior, ceea ce pune la îndoială autenticitatea înregistrărilor cât și a declarațiilor colaboratorilor INSP. Cu atât mai mult consideră că OUP nici nu putea ridica de la Postică Dumitru aceste înregistrări video atîta timp cît dînsul nu este persoana autorizată de a stoca și de a elibera aceste înregistrări video care conțin date cu caracter personal, adică potrivit actelor sus menționate cît și Hotărîrii de Guvern nr. 441 din 29.06.2022 nu este persoana responsabilă de furnizare a unei astfel de informații.

Notează că, contrar actelor sus enunțate în procesul verbal privind constatarea faptei de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică (f .d. 6) nu se indică că la procesul verbal se anexează careva acte, ori era necesar anexarea înregistrărilor video, inclusiv era necesar de a indica motivul refuzului de a semna procesul verbal, ori din ce motiv Postică Dumitru s-a semnat în locul rubricii destinată pentru persoana preîntîmpinată atîta timp cît a făcut mențiunea, că a refuzat.

În opinia apărării, ordonanța de recunoaștere a lui Popa Nicolae ca bănuît din 02 aprilie 2024 a fost adoptată cu încălcarea art.63 Cod de procedură penală, iar Curtea Constituțională prin Hotărîrea nr.26 din 23.11.2010 asupra excepției de neconstituționalitate a prevederilor alin. (6) art.63 Cod de procedură penală, Hotărîrea nr.25 din 29.03.2018 de inadmisibilitate a sesizării nr.20g/2018 și alte Hotărîri au apreciat că problema abordată în aceste spețe în raport cu momentul decurgerii termenului de bănuît a unei persoane în afară de regula generală își găsește soluția în cuprinsul art. 63 alin. (1¹) din Codul de procedură penală, care prevede că ordonanța de recunoaștere a persoanei în calitate de bănuît și informația despre drepturile prevăzute la art. 64 *se aduc la cunoștință în decurs de 5 zile [...] din momentul de începere a primei acțiuni procedurale efectuate în raport cu acesta.*

Făcînd trimitere și la practica CEDO în acest sens, a menționat că, legislatorul le-a acordat organelor de urmărire penală și instanțelor de judecată competența de a aprecia, în fiecare caz concret, dacă acțiunile procedurale efectuate în cadrul urmăririi penale au produs sau nu repercusiuni importante pentru situația persoanei și dacă, în consecință, persoanei trebuie să-i fie recunoscută calitatea de bănuît în sensul alin. (1¹) al articolului 63 din Cod, avînd în vedere particularitățile fiecărui caz concret. În concluzie a menționat că, atîta timp cît asupra lui Popa Nicolae a avut loc o represiune importantă prin înlăturarea de la exercitarea unui drept special-conducerea mijlocului de transport, (*art. 182¹ Cod de procedură penală*), prin filmarea acestuia de către agenții statului, prin testarea cu alcooltestul la data de 27.03.2024 cît și prin ridicarea permisului de conducere, OUP avea obligația de a emite pînă la data de 01.04.2024 o ordonanță de recunoaștere a persoanei în calitate de bănuît, însă potrivit materialelor dosarului penal această ordonanță este datată cu data de 02.04.2024. Potrivit înregistrărilor video anexate la dosar, și vizionate la finisarea urmăririi penale se constată că aceste înregistrări sunt neclare în raport cu acuzația față de Popa Nicolae ce vizează conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate și anume potrivit înregistrărilor proviniența cărora nu este cunoscută deoarece nu este clar de unde și de la cine au fost ridicate aceste înregistrări video, cu ce mijloace tehnice au fost înregistrate aceste înregistrări inclusiv nu este clar perioada înregistrării lor, cronologia, și anume se constată că un automobil urmărește un alt automobil iar după cîteva secvențe înregistrările continuă cu apropierea de un automobilul iar Popa Nicolae este deja coborît din mașină apoi urmează testarea nemijlocită a lui Popa Nicolae, adică aceste înregistrări nu au o continuitate în

raport cu confirmarea conducerii mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică de către Popa Nicolae cât și testarea ulterioară a acestuia, iar aceste înregistrări sunt fragmentate.

Mai menționează recurentul că, procesul verbal de audiere a învinuitului Popa Nicolae (f.d.36-39 și f.d. 133-136) este întocmit contrar prevederilor art. 260 alin. (5) Cod de procedură penală, și anume fiecare pagină a procesului verbal nu este semnată de toți participanții la proces.

Consideră că ordonanța de învinuire emisă la data de 03.04.2024 cât și cea în raport cu concretizarea învinuirii din 14.05.2024 sunt lovite de nulitate atîta timp cît de către procuror au fost admise abateri de la respectarea Deciziei nr.8 din 17.01.2019 de inadmisibilitate a sesizării nr.11g/2019 privind excepția de neconstituționalitate a art. 182 din Codul de procedură penală (*ridicarea provizorie a permisului de conducere*), inclusiv pct.7 și 18 din această Decizie cât și a art. 182 Cod de procedură penală atîta timp cît la data de 27.07.2024 de către reprezentanții poliției a fost ridicat permisul de conducere de la Popa Nicolae, procurorul era obligat ca în termen de pînă la 3 zile să-l pună sub învinuire pe Popa Nicolae ulterior era obligat să înainteze demers cu privire la ridicarea permisului de conducere. Alegații expuse direct și în pct.4.1 a Hotărîrii Plenului Curții Supreme de Justiție nr.7 din 04.07.2005 cu privire la practica asigurării controlului judecătoresc de către judecătorul de instrucție în procesul urmăririi penale.

Indică avocatul că, nu este clar la moment ce mijloc de transport se prezumă că a condus Popa Nicolae și dacă capacitatea cilindrică a acestuia depășește 50 cm³ ca să fie catalogat ca mijloc de transport.

Face trimitere la prevederile art. 175, 176, 177, 182¹ Cod de procedură penală, invocând că după logica juridică a speței examinate în raport cu actele departamentale ale MAI, colaboratorii INSP pînă la constatarea concentrației de alcool în aerul expirat, pînă la constatarea refuzului conducătorului auto de a fi testat, pînă la constatarea concentrației de alcool în sânge nu pot realiza careva acțiuni, ori în dependență de fiecare situație este necesar aplicarea pentru fiecare caz: aplicarea procedurii penale, aplicarea procedurii contravenționale, ori eliberarea persoanei în cazul cînd această concentrație de alcool nu depășeșete limita minimă admisibilă.

Sușține că, odată ce angajații INSP după propunerea testării cu alcooltestul lui Popa Nicolae au stabilit că ultimul se eschivează de la testarea alcoolscopică, urmau a fi aplicate direct în concordanță cu actele departamentale și exigențele art. 273 alin. (2) și (3) Cod de procedură penală.

Sușține că, angajații INSP după stabilirea acțiunii intenționate a eschivării de la testarea alcoolscopică ce o plasa sub răspunderea penală urmau să emită un demers cu privire la aplicarea măsurii preventive, iar ordonanța cu privire la aplicarea măsurii preventive potrivit prevederilor art.175-art.177 Cod de procedură penală îi aparține în exclusivitate procurorului, iar angajații INSP urmau să decidă înlăturarea persoanei de la conducerea mijlocului doar după emiterea de către procuror a ordonanței motivate, cu atît mai mult angajații INSP contrar prevederilor art. 182¹ Cod de procedură penală: nu au transmis mijlocul de transport unui reprezentat prezent la fața locului în s. Cania r. Cantemir, alin. (3), nu au întocmit în 4 exemplare proces-verbal de înlăturare de la conducerea mijlocului de transport, atîta timp cît Popa Nicolae nu a recepționat procesul verbal, alin.(5); cine din factorii de decizie în seara de 27.03.2024 a dispus ducerea mijlocului de transport la parcare specială din or. Leova dar nu a fost dusă la IP Cantemir, atîta timp cît era sediul mai aproape de locul comiterii infracțiunii, potrivit alin. (3) a normei sus

menționate, ceea ce a generat cheltuieli suplimentare; în cazul când Popa Nicolae a refuzat semnarea procesului verbal de înlăturare de la conducerea mijlocului de transport din ce motiv nu s-a remis prin scrisoare recomandată acest proces potrivit alin. (5) art. 182¹ Cod de procedură penală, unitatea de gardă a IP Cantemir nu a fost informată despre ducerea mijlocului de transport la parcare specială potrivit alin. (5) art. 182¹ Cod de procedură penală.

În argumentarea poziției privitor la probele care au fost puse la baza sentinței, a menționat că, declarațiile martorilor Tentiuc Nicolae și Dumitru Postica nu pot fi audiate ca martori atît timp cît aceștia au acționat la documentarea lui Nicolae Popa ca agenți de constatare, astfel toate acțiunile trebuie să fie probate în actele întocmite de către acesta și suporturile informaționale anexate, iar audierea acestuia poate avea loc doar pe procedura de documentare. La fel, în opinia sa *procesul-verbal* privind depistarea infracțiunii din data de 27 martie 2024 înregistrat în REI-1 al IP Cantemir sub nr. 20244300099; *informația telefonică* din 27 martie 2024, ora 02.57 min., adresată IP Cantemir, înregistrată în R-2 cu nr. 20244300892, al subofițerului de patrulare al SP Cantemir, Leova al DP Sud a INSP, Postică Dumitru - nu pot fi ca probe, dar este o modalitate de sesizare a OUP. În opinia apărării, *procesul-verbal* privind constatarea faptei de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică (în caz de refuz/eschivare de la testare) din data de 27 martie 2024 și *procesul-verbal de ridicare* din data de 27 martie 2024, act de ridicare și predare a mijlocului de transport la parcare specializată din 27 martie 2024, au fost întocmite cu abateri.

De asemenea, în opinia apărării nu pot fi admise ca probe conform exigențelor art. 94 Cod de procedură penală, *certificatul* nr.34/17-4479 eliberat de DPP a INSP al IGP la 07.07.2023 privind instruirile angajatului SP Cantemir, Leova al DP Sud a INSP, inspector Tentiuc Nicolae, *buletinul de verificare metrologică* nr.2.3.6.49-1504 din 11.09.2023 a aparatului de modelul „Dräger Alcotest 6820”, nr. ARNH-0435.

Relevă că instanța în sentința de condamnare a expus declarațiile părților și celelalte probe dar nu a făcut o analiză a acestor mijloace de probă atît timp cît art. 110 alin. (1) Cod de procedură penală prevede expres că, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Indică că, probele care au fost ignorate la adoptarea sentinței sunt *răspunsul INSP* nr.34/17/4-115 din 24.09.2024, *răspunsul IP Cantemir* nr.34/27-6414 din 23.09.2024, probe a apărării anexate la data de 18.03.2025 care nu au fost indicate în sentință din motive necunoscute dar s-a făcut mențiunea că apărarea nu a prezentat careva probe, însă la adoptarea sentinței instanța este obligată potrivit prevederilor art. 27, art. 101, art. 394 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală să se expună și asupra probelor prezentate de către partea apărării să le analizeze să le dea o apreciere, să motiveze de ce aceste probe materiale au fost respinse.

Susține recurentul că, asupra tuturor motivelor invocate de părți în susținerile verbale, inclusiv este necesar ca instanța să se expună și asupra vinovăției persoanei până a se expune asupra motivelor *de jure* și *de facto* care exclud urmărirea penală și atragerea la răspundere penală, potrivit art. 6 CEDO cît și potrivit exigențelor Hotărîrii Plenului Curții Supreme de Justiție nr.05 din 19.06.2006 privind sentința judecătorească.

Consideră la caz relevante și prevederile și prevederile art. 385 alin. (4) Cod de procedură penală, care garantează un proces echitabil prin ce se reține că: „dacă, în cursul urmăririi penale

sau judecării cauzei, s-au constatat încălcări care au afectat grav drepturile inculpatului ce derivă din calitatea procesuală a inculpatului, instanța examinează posibilitatea reducerii pedepsei inculpatului drept compensare pentru aceste încălcări”, în opinia sa, nici această normă nu a fost aplicată de către instanță.

În concluzie menționează că lui Nicolae Popa nu i-a fost garantate prevederile art. 6 Cod penal ce vizează Principiul caracterului personal al răspunderii penale, ori norma citată indică expres că: „(1) *Persoana este supusă răspunderii penale și pedepsei penale numai pentru fapte săvârșite cu vinovăție. (2) Răspunderii penale și pedepsei penale este supusă numai persoana care a săvârșit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea penală*”.

Se scoate în evidență că, aprecierea fiecărei probe se face de instanța de judecată ca urmare a examinării conjugate a tuturor probelor administrate, în scopul aflării adevărului. Instanței de judecată îi revine sarcina de a aprecia probele în baza legii. Exigențele dreptului la un proces echitabil impun ca aprecierea probelor să nu fie arbitrară sau nerezonabilă în mod evident. În caz contrar, se încalcă articolul 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului (*a se vedea De Tommaso v. Italia [MC], 23 februarie 2017, § 170, și jurisprudența citată acolo; Hodzicv. Croația, 4 aprilie 2019, § 58; Makeyan și alții v. Armenia, 5 decembrie 2019, § 47*).

Apărarea mai menționează că potrivit principiilor de drept procesual penal, sarcina probațiunii revine acuzării, iar situația de dubiu este interpretată în favoarea celui acuzat.

Prin urmare, instanța de judecată exercitând un control efectiv al învinuirii aduse, prin prisma prevederilor legale și a jurisprudenței CțEDO privind claritatea, caracterul concret și previzibilitatea acestora, urma să constate în hotărâre reținerea defectuoasă a circumstanțelor de fapt și de drept în sarcina inculpatului, fapt ce condiționează încălcarea dreptului său la un proces echitabil, stipulat la art. 6 CEDO.

Termenul de declarare a recursului.

Potrivit art. 439 alin. (1) Cod de procedură penală, „*termenul de recurs împotriva hotărârilor pentru care legea nu prevede calea de atac a apelului este de 15 zile de la data pronunțării hotărârii*”.

Din actele cauzei se constată că, sentința Judecătoriei Cahul sediul Cantemir a fost pronunțată la data de 26 august 2025. Cererea de recurs a fost depusă de avocatul Adrian Procoavă în interesele inculpatului Nicolae Popa la data de 09 septembrie 2025, prin prisma art. 439 alin.(1) Cod de procedura penală a fost declarată în termenul prevăzut de lege.

Procedura de notificare a părților.

În corespundere cu prevederile art. 447 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, „*Recursul se judecă în termen rezonabil, fără prezența părților la proces. (2) Instanța de recurs fixează data examinării și dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței*.”

În contextul normei enunțate, la data de 12 noiembrie 2025 procurorul-șef al Procuraturii de circumscripție Sud, Dumitru Calendari, a depus *referință* prin care a solicitat respingerea recursului ca fiind nefondat, în temeiul art. 449 alin. (1) pct. 1) lit. a) Cod de procedură penală.

În argumentarea referinței sunt invocate următoarele motive, precum că la data de 09.09.2025 avocatul Adrian Procoavă a declarat recurs, solicitând casarea integrală a sentinței

instanței de fond, casarea integrală a încheierii. Rejudecarea cauzei de către instanța de fond în alt complet de judecată, ori achitarea lui Popa Nicolae pe motiv că în acțiunile lui nu sunt elementele infracțiunii prevăzute la art. 264¹ alin. (3) Cod penal, ori încetarea procesului penal în legătură cu faptul că există circumstanțe care exclud urmărirea penală. Însăși, apărarea nu este sigură în temeinicia soluției propuse.

La argumentele recurentului avocatului Adrian Procoavă menționează următoarele.

Avocatul a declarat recurs, însă nu a indicat nici un temei al recursului prevăzut la alin. (1) art. 444 CPP, contrar prevederilor art. 445 alin. (2) pct. 4) CPP. La argumentul A: Din dosarul penal nu rezultă că judecătorul M. Osadci a comis încălcări evidente ale normelor procesual-penale. Citarea părților se face pentru prima ședință, pentru termene ulterioare părțile nu se citează (art. 319 alin. (2) CPP).

Avocatul menționează că avocatului i-a fost refuzat să depună întrebări suplimentare martorilor după cercetarea materialelor dosarului penal, precum și a fost refuzată în administrarea probelor noi, însă, apărarea a făcut cunoștință cu dosarul penal și cunoștea probele administrate, respectiv putea să depună toate întrebările la audierea martorilor.

De asemenea, apărarea a participat la audierea bănuțului și învinutului și putea să administreze probele cu privire la fapta adusă lui Popa N. prin bănuțală și învinuire, în temeiul art.100 alin. (2) CPP. Însă nu a făcut acest lucru, ba mai mult, în cadrul urmăririi penale nu a solicitat administrarea probelor respective, foto aici, în temeiul art. 327 CPP instanța de judecată poate acorda părților timp pentru prezentarea probelor suplimentare, însă apărarea nu a reușit să le obțină și corect a fost respinsă cererea avocatului. Or, evident este vorba despre acțiunile îndreptate spre tergiversarea judecării cauzei.

Cu privire la argumentul recurentului precum că instanța de judecată nu s-a expus asupra cererilor înaintate către judecătorul de instrucție și transmise după competența instanței trebuie de menționat că, conținutul cererilor a fost prezentat ca argumentele ale poziției de apărare și din conținutul sentinței rezultă expunerea motivată și întemeiată asupra acestora.

La argumentul B: avocatul invocă Ordinul IGP nr. 138/2013 și Ordinul MAI nr.45/2010, precum că au fost încălcate, însă, aceste ordine nu fac parte componentă a Codului de procedură penală.

Iar argumentul privind încălcarea prevederilor art. 273 CPP nu a fost contestat la etapa înainte de începere a urmăririi penale, acțiunile agentului constator nu au fost contestate și nu este nici o hotărâre cu privire la ilegalitatea acțiunilor agentului constator.

Argumentul cu privire la încălcarea termenelor prevăzute de art. 63 CP este neîntemeiat, or, organul de urmărire penală nu a efectuat careva acțiuni din cele indicate în alin. (1¹) din art. 63 CPP care ipotetic pot fi calificate ca repercusiuni importante asupra situației persoanei. Mai mult ca atât, acțiunile agentului de constatare au fost efectuate înainte pornirii procesului penal.

Cu referire la susținerea avocatului că „se aduc la cunoștință în decurs de 5 zile [...] din momentul de începere a primei acțiuni procedurale efectuate în raport cu acesta”, este conținut deformat a prevederilor legale. Căci norma art. 63 alin. (1) pct. 1¹) CPP prevede că „Ordonanța de recunoaștere a persoanei în calitate de bănuț și informația despre drepturile prevăzute la art.64 se aduc la cunoștință în decurs de 5 zile din momentul de emitere a ordonanței, dar nu mai târziu de ziua în care bănuțul s-a prezentat sau a fost adus silit, ori din momentul de începere a primei acțiuni procedurale efectuate în raport cu acesta”.

În acest sens, acțiunile de constatare nu au fost întocmite de către organul de urmărire penală și regulile de la alin. (1) art. 63 CPP nu pot fi aplicate cazului examinat.

Argumentul apărătorului precum că prin ridicarea provizorie a permisului de conducere lui Popa N. i-a fost atribuit statutul de bănuît nu-și regăsește temeinicia, or, ridicarea permisului de conduce a fost aplicată ca o măsură de constrângere în cadrul procedurii de constatare în temeiul normelor Codului contravențional și nu poate fi calificată ca o măsură preventivă potrivit legii procesual-penale.

Calitatea de bănuît potrivit art. 63 CPP se atribuie prin trei acte procesuale, la care procesul-verbal de înlăturare de la conducerea vehiculului nu se atribuie (pct. 6 din Decizia CP lărgit al CSJ din 25.10.2022, dosarul nr.1-ra-808/2022). Respectiv, calitate de învinuit lui Popa N. i-a fost atribuită prin ordonanță procurorului în termen legal și apărarea nu a obiectat, iar în recurs inventează norme procesuale noi, sau a fost neatentă.

Recurentul invocă dezacordul cu acțiunile organului de constatare însă nu le-a contestat și nu a prezentat eventualele hotărâri organului ierarhic superior.

Recurentul a invocat că probele administrate de urmărire penală nu pot fi ca probe sau au fost întocmite cu abateri, însă, nu precizează în ce constă abateri.

Argumentele apărătorului cu privire la existența răspunsurilor anexate de la INSP și de la IP Cantemir în nici într-un fel nu confirmă lipsa faptei infracționale.

Argumentul apărătorului inculpatului, care a solicitat achitarea lui Popa Nicolae, sugerând că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii sau încetarea procesului, instanța de fond corect a apreciat că e o poziție a inculpatului privind nevinovăția lui în comiterea infracțiunii înscrinate și o strategie de apărare și de eschivare a inculpatului de la răspunderea penală.

Temeiurile pentru dispunerea rejudecării cauzei nu sunt identificate. În lipsa unor argumente verosimile, cu invocarea mijloacelor de probă concrete din cauza penală, recursul declarat de către avocat este nefondat.

Aprecierea instanței de recurs.

Studiind materialele cauzei, examinând sentința atacată în raport cu criticile formulate în recurs, Completul de judecată constată că recursul declarat de avocat în interesele inculpatului urmează a fi respins, cu menținerea sentinței Judecătoriei Cahul, sediul Cantemir din 26 august 2025, din considerentele ce succed.

În conformitate cu art. 437 alin. (1) pct. 1) din Codul de procedură penală, *„pot fi atacate cu recurs: 1) sentințele pronunțate de judecătoria privind infracțiunile ușoare pentru săvârșirea cărora legea prevede în exclusivitate pedeapsa nonprivativă de libertate.”*.

Conform art. 448 din Codul de procedură penală, *„judecând recursul, instanța verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei și a oricăror documente noi prezentate în instanța de recurs. Instanța de recurs este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în recurs.”*.

În conformitate cu art. 449 alin. (1) pct. 1) lit. a) Cod de procedură penală, *„judecând recursul, instanța de recurs respinge recursul ca fiind nefondat și menține hotărârea atacată.”*

Conform art. 449 alin. (2) Cod de procedură penală, *„adoptarea deciziei și întocmirea acesteia se efectuează în conformitate cu prevederile art. 417 și 418, care se aplică în mod corespunzător”*.

Completul de judecată reține că, instanța de fond a stabilit în mod corect situația de fapt și vinovăția inculpatului Popa Nicolae, cercetarea judecătorească s-a efectuat cu respectarea dispozițiilor procesual penale.

Este de menționat faptul că, conform art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, *„instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii”*, iar potrivit art. 26 alin. (3) Cod de procedură penală, *„sarcina prezentării probelor învinuirii îi revine procurorului”*.

Completul de judecată consideră neîntemeiată solicitarea apărării din recursul declarat cu privire la achitarea inculpatului Popa Nicolae, pe motiv că în acțiunile acestuia, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 93 alin. (1)-(2) Cod de procedură penală *„(1) probele sânt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei. (2) În calitate de probe în procesul penal se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: declarațiile bănuitului, învinuitului, inculpatului, victimei, părții vătămate, părții civile, părții civilmente responsabile, martorului, specialistului, expertului; raportul de expertiză judiciară; corpurile delictelor; procesele-verbale privind acțiunile de urmărire penală și ale cercetării judecătorești; documentele (inclusiv cele oficiale); înregistrările audio sau video, fotografiile; constatările tehnico-științifice și medico-legale; actele procedurale în care se consemnează rezultatele măsurilor speciale de investigații și anexele la ele, inclusiv stenograma, fotografiile, înregistrările și altele; procesele-verbale de consemnare a rezultatelor investigațiilor financiare paralele și procesele-verbale de consemnare a opiniei organului de control de stat al activității de întreprinzător, emisă conform prevederilor art.276¹ dacă nu a fost expusă într-un proces-verbal de control; procesul-verbal de control, întocmit în cadrul controlului de stat asupra activității de întreprinzător, un alt act de control/administrativ cu caracter decizional, întocmit de un organ de control în rezultatul unui control efectuat conform legislației speciale în vigoare.”*.

În conformitate cu art. 101 alin. (1)-(3) Cod de procedură penală *„fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Reprezentantul organului de urmărire penală sau judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege. Nici o probă nu are o valoare dinainte stabilită pentru organul de urmărire penală sau instanța de judecată.”*.

Completul de judecată menționează că, obiectul juridic principal al infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (3) Cod penal, îl reprezintă relațiile sociale cu privire la siguranța traficului rutier, sub aspectul prohibiției impuse conducătorilor mijloacelor de transport să conducă în stare de ebrietate. Pentru art. 264¹ alin. (3) Cod penal legiuitorul a reglementat ca semne constitutive a componenței de infracțiune elemente specifice care reprezintă categoria respectivă ca fiind de fapt o infracțiune formală.

Prin urmare – reieșind din ipoteza normei materiale reglementate de art. 264¹ alin. (3) Cod penal, componența de infracțiune se manifestă prin modalități alternative ca refuzul,

împotrivirea sau eschivarea conducătorului mijlocului de transport de la testarea alcoolscoptică, de la examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și natura ei sau de la recoltarea probelor biologice în cadrul acestui examen medical.

Or, în cazul dat variază doar nuanțele în care se realizează această respingere: refuzul presupune respingerea expresă a propunerii de testare; împotrivirea implică respingerea expresă, însoțită de opunerea de rezistență nonviolentă; eschivarea presupune respingerea tacită.

Se consideră refuzată testarea din momentul respingerii de către conducătorul auto a cererii inspectorului investi în funcție la data solicitării, privind supunerea testului la alcoolemie.

Potrivit art. 33 alin. (3) lit. c) al Legii privind siguranța traficului rutier, *conducătorul de autovehicul este obligat să se supună, la solicitarea agentului de circulație, procedurii de testare a aerului expirat și examenului medical de recoltare a probelor biologice în vederea constatării alcoolemiei (...), această dispoziție fiind reproducă și la pct. 11 lit. j) a Regulamentului circulației rutiere.*

Potrivit pct. 2 din Regulamentul privind modul de testare alcoolscoptică și examinarea medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.296 din 16.04.2009, *prin testarea alcoolscoptică – se are în vedere, acțiunile angajatului Inspectoratului național de patrulare al Inspectoratului General al Poliției sau altei persoane abilitate, instruite în modul corespunzător, orientate spre stabilirea concentrației de alcool în aerul expirat la persoana testată, efectuate cu ajutorul mijloacelor tehnice omologate și verificate metrologic.* Inclusiv, la pct. 5 a Regulamentului menționat este relatat că, *testării alcoolscopice se face la decizia poliției sau altei persoane abilitate de a efectua astfel de testare, și se supun următoarele categorii de persoane: conducătorii de vehicule bănuți de consum de alcool, consum de droguri și/sau de alte substanțe ce provoacă ebrietate; persoanele bănuite de consum de alcool, consum de droguri și/sau de alte substanțe ce provoacă ebrietate, care încalcă ordinea publică și/sau care manifestă comportament agresiv și violent.*

Conform pct. 11 lit. j) al Regulamentului circulației rutiere aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 357 din 13 mai 2009, *conducătorul de vehicul este obligat să se supună, la solicitarea polițistului, procedurii de testare a aerului expirat sau, după caz, examenului medical de recoltare a probelor biologice în vederea constatării alcoolemiei, consumului de droguri ori de alte substanțe psihotrope sau de medicamente cu efecte similare;*

Subiectul infracțiunii analizate este persoana fizică responsabilă care la momentul săvârșirii infracțiunii a împlinit vârsta de 16 ani. În afară de aceasta, subiectul are o dublă calitate specială: 1) este conducător al mijlocului de transport; 2) este persoană care deține permis de conducere și care nu este privată de dreptul de a conduce mijloace de transport.

În cazul din speță probele administrate de procuror și verificate în ședința de judecată, pe deplin demonstrează vinovăția inculpatului Popa Nicolae, corespunzător argumentele apărării cu privire la achitarea inculpatului sunt neîntemeiate.

Probe noi la examinarea cauzei în instanța de recurs nu au fost administrate, precum și nu au fost contestate declarațiile participanților la proces, audiați în ședința de judecată în prima instanță, așa cum părțile nu au formulat astfel de cereri.

Astfel, vinovăția inculpatului Popa Nicolae se confirmă prin următoarele probe:

Declarațiile **martorului Tentiuc Nicolae**, care în ședința primei instanțe a declarat că, la data de 27 martie 2024, ora 17:45, fiind implicat în serviciu împreună cu colegul său Postică

Dumitru, cu automobilul de serviciu, în satul Cania, r. Cantemir, a fost stopat mijlocul de transport „Fiat” cu numere de înmatriculare străine, pentru control de rutină. De mijlocul de transport s-a apropiat împreună cu colegul său, la volanul era o persoană de genul masculin, care a fost identificată ca cet. Popa Nicolae. În timpul discuțiilor, s-a simțit un miros specific de alcool, ulterior a fost propusă testarea cu aparatul de tip „Dräger”, ultimul categoric a refuzat. La întrebările participanților la proces a declarat că, Nu mai era altcineva în automobil cu Popa Nicolae. I-au fost explicate drepturile și obligațiile. A fost preîntâmpinat despre refuzul și consecințele acestuia. A manifestat u comportament agresiv, discuta cu cuvinte necenzurate, avea dereglare a mersului, un miros specific de alcool. Aveau dreptul de a efectua testarea alcooscopică. Motivul stopării vehiculului condus de Popa Nicolae a fost viteza excesivă cu care a trecut lângă ei. Nu a fost întocmit proces-verbal pentru viteza excesivă și nesubordonare. Urma să îl testeze el cu aparatul „Dräger”. Momentul testării a fost fixat video cu telefonul colegului, iar momentul stopării cu camera de bord a automobilului. I-a fost ridicat permisul de conducere. Mijlocul de transport a fost evacuat la parcare specială. Popa Nicolai a refuzat testarea alcooscopică. Popa Nicolai a văzut că se fixa video, dar nu își amintește dacă a fost înștiințat despre asta. Procesul verbal de refuz nu își amintește cine l-a întocmit. Nu își amintește cine a transmis înregistrările video. La fața locului nu a fost solicitat ofițerul de urmărire penală. Unitatea de gardă nu își amintește dacă a fost informată despre ridicarea mijlocului de transport. Postică Dumitru a făcut înregistrări video cu telefonul personal.

Declarațiile *martorului Postică Dumitru*, care în ședința primei instanțe a declarat că, la data de 27 martie 2024, fiind implicat în serviciu împreună cu colegul său Tentiuc Nicolae, pe traseul principal din s. Cania, în jurul orelor 02:00, a fost stopat mijlocul de transport de model Fiat, la volanul căreia se afla o persoană de gen masculin, identificat ca cet. Popa Nicolai. A fost stopat din motiv că se deplasa haotic. În timpul discuției cu ultimul, din cavitatea bucală s-a simțit un miros specific de alcool, ulterior i-a fost explicată procedura testării alcooscopice, drepturile și obligațiile, pentru efectuarea testării alcooscopice, însă Popa Nicolae s-a încuiat în mijlocul de transport, după ce i-a înmănat actele, și se eschiva de la testare, ulterior a plecat. La întrebările participanților la proces a declarat că, a fost înregistrat video momentul testării cu mijloace tehnice personale, Tentiuc Nicolae deținea certificat de a petrece procedura alcooscopică de testare. I-a explicat procedura de contestare. I-au fost explicate toate drepturile și obligațiile. Deținea permis de conducere, fizic l-a înmănat. Mijlocul de transport din câte își amintește era înmatriculat în altă țară. Motivul stopării a fost deplasarea haotică și viteza ridicată, nu au fost întocmite procese-verbale cu privire la contravenție. Nu a fost prezent ofițerul de urmărire penală din motiv că nu era nimeni la IP Cantemir. Nu cunoaște cine a întocmit procesul-verbal. A fost propusă testarea de Tentiuc Nicolaie. A transmis materialele video la OUP Hariton Elena anchetator, când a fost audiat. Înregistrările video au durat câteva minute 3-5. A transmis tot materialul video. Nu cunoaște dacă Tentiuc Nicolae a transmis materiale video. Materialele au fost vizate de către șeful de post. Popa Nicolae cunoștea că procedura se înregistrează video. Evacuarea a fost hotărâtă de el și Tentiuc Nicolae. Popa Nicolae, cunoștea că mijlocul de transport se evacuează. Mijlocul de transport era dotat cu videoregistrator. Nu cunoaște dacă au fost ridicate materialele video din mijlocul de transport. Traseul G-132, de la sensul giratoriu, spre s. Cania. Nu cunoaște ce mijloace tehnice au fost folosite. Nu cunoaște din ce motive Popa Nicolae a refuzat testarea. Unitatea de gardă nu a fost anunțată, doar INSP,

sediul Cimișlia. Permisul de conducere a fost ridicat și anexat la materialele cauzei. Înregistrările se transmit prin telegram ofițerului de urmărire penală, ulterior se plasează pe CD.

Întru susținerea vinovăției inculpatului Popa Nicolae în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (3) Cod penal, acuzatorul de stat a administrat următoarele probe în cadrul cercetării judecătorești și anume:

- *Procesul-verbal privind depistarea infracțiunii din data de 27 martie 2024 înregistrat în REI-1 al IP Cantemir sub nr. 20244300099 (f.d. 4);*

- *Informația telefonică din 27 martie 2024, ora 02.57 min., adresată IP Cantemir, înregistrată în R-2 cu nr. 20244300892, al subofițerului de patrulare al SP Cantemir, Leova al DP Sud a INSP, Postică Dumitru, privind faptul că la data 27 martie 2024 orele 02.07 min. în s. Cania, r-l Cantemir a fost stopat mijlocul de transport de modelul Fiat Scudo cu nr/î ***** la volanul căruia se afla Popa Nicolae *****, de la care în timpul discuției din cavitatea bucală se simțea miros de alcool, fiindu-i propusă testarea alcoolscoptică cu aparatul de modelul „Dräger”, ultimul s-a eschivat (f.d. 5);*

- *Procesul-verbal privind constatarea faptei de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică (în caz de refuz/eschivare de la testare) din data de 27 martie 2024 potrivit căruia Popa Nicolae s-a eschivat de la testarea alcoolscoptică cu aparatul de modelul „Dräger 6810” în vederea stabilirii stării de ebrietate (f.d. 6);*

- *Procesul-verbal de ridicare din data de 27 martie 2024 potrivit căruia a fost ridicat permisul de conducere cu nr. ***** eliberat pe numele Popa Nicolae (f.d. 7);*

- *Act de ridicare și predare a mijlocului de transport la parcare specializată din 27 martie 2024, potrivit căruia a fost ridicat automobilul de modelul „Fiat Scudo”, nr/î *****, condus de numitul Popa Nicolae și transmis la parcare specială din or. Leova (f.d. 9);*

- *Certificatul nr. 34/17- 4479 eliberat de DPP a INSP al IGP la 07.07.2023 privind instruirile angajatului SP Cantemir, Leova al DP Sud a INSP, inspector Tentiuc Nicolae, privind utilizările aparatului de testarea alcoolscoptică de modelul „Dräger Alcotest 6810”, „Dräger Alcotest 6820”, „Dräger Alcotest 7510” în procesul de stabilire a concentrației de alcool/etanol în aerul expirat de persoana testată (f.d. 10);*

- *Buletinul de verificare metrologică nr. 2.3.6.49-1504 din 11.09.2023 a aparatului de modelul „Dräger Alcotest 6820”, nr. ARNH-0435, eliberat de Ministerul dezvoltării economice și digitalizării, recunoscute și anexate la materialele cauzei penale prin ordonanța OUP din 25.04.2024 (f.d. 11);*

- *Proces-verbal de ridicare din 23 aprilie 2024 de la angajatul INSP Postică Dumitru a unui suport informațional DVD+R cu înregistrările video realizate la data de 27 martie 2024, privind documentarea faptului eschivării numitului Popa Nicolae de la testarea alcoolscoptică cu aparatul de modelul „Dräger” în vederea stabilirii stării de ebrietate (f.d. 18-19);*

- *Proces-verbal de examinare a obiectului din 23 aprilie 2024 unui suport informațional DVD-R cu inscripția „Omega” pe care sunt stocate înregistrările video realizate la data de 27 martie 2024, în procesul căruia fiind fixat momentul stopării conducătorului auto Popa Nicolae, cât și faptul eschivării ultimului de la efectuarea testării alcoolscoptice cu aparatul de modelul „Dräger” în vederea stabilirii stării de ebrietate (f.d. 20);*

- *Notificarea ASP nr. 01/4461 din 22 aprilie 2024, potrivit căruia numitul Popa Nicolae este deținătorul permisului de conducere nr. *****, eliberat de ASP, la data de 19.10.2023, cu dreptul de a conduce vehicule care actualmente deține statut „valabil” (f.d. 116-117);*

Corpuri delictive: - *Supportul informațional DVD-R cu inscripția „Omega” pe care sunt stocate înregistrările video realizate la data de 27 martie 2024, în procesul căruia fiind fixat momentul stopării conducătorului auto Popa Nicolae, cât și faptul eschivării ultimului de la efectuarea testării alcoolscoapice cu aparatul „Dräger” în vederea stabilirii stării de ebrietate, recunoscut și anexat la materialele cauzei penală prin ordonanța OUP din 23 aprilie 2024 (f.d. 19, 21).*

Completul de judecată constată în afara oricărui dubiu rezonabil faptul că, vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate este confirmată prin cumulul de probe cercetate, enumerate mai sus, ce coroborează între ele și careva divergențe între probele scrise care ar trezii dubii, nu au fost reținute.

Mai mult, prin prisma tuturor probelor prezentate de către acuzatorul de stat, examinate în ședința instanței de fond, verificate în instanța de recurs, Completul de judecată menționează faptul că, starea de fapt probată în faza de urmărire penală prin incriminarea inculpatului a faptei imputate s-a confirmat în totalitate.

Probele administrate în prezenta cauză corespund cerințelor stipulate de art.101 al Codului de procedură penală, adică sunt pertinente, concludente și utile pentru a putea fi puse la baza unei sentințe de condamnare, acestea fiind în coroborare între ele și demonstrând pe deplin vinovăția lui Popa Nicolae de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (3) din Codul penal.

Completul de judecată consideră că, prima instanță a determinat toate circumstanțele de fapt ale cauzei, constatând corect situația de fapt și de drept pe dosar, încadrând corect juridic acțiunile inculpatului Popa Nicolae, iar argumentele invocate în recursul declarat sunt neîntemeiate.

Potrivit probatoriului administrat în cadrul judecării cauzei, și verificat în ședința instanței de recurs, s-a stabilit cu certitudine că inculpatul Popa Nicolae a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 264¹ alin. (3) Cod penal.

*Latura obiectivă a infracțiunii se regăsește în acțiunile lui Popa Nicolae, care s-a manifestat în acțiunea de eschivare de la procedura testării a aerului expirat, fapt confirmat prin declarațiile martorilor Tentiuc Nicolae și Postică Dumitru în coroborare cu: procesul-verbal privind depistarea infracțiunii din data de 27 martie 2024 înregistrat în REI-1 al IP Cantemir sub nr.20244300099 (f.d. 4); - Informația telefonică din 27 martie 2024, ora 02.57 min., adresată IP Cantemir, înregistrată în R-2 cu nr. 20244300892, al subofițerului de patrulare al SP Cantemir, Leova al DP Sud a INSP, Postică Dumitru, privind faptul că la data 27 martie 2024 orele 02.07 min. în s. Cania, r-l Cantemir a fost stopat mijlocul de transport de modelul „Fiat Scudo”, cu n.î. ***** la volanul căruia se afla Popa Nicolae, de la care în timpul discuției din cavitatea bucală se simțea miros de alcool, fiindu-i propusă testarea alcoolscoapică cu aparatul de modelul „Drager”, ultimul s-a eschivat (f.d. 5); - Procesul-verbal privind constatarea faptei de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică (în caz de refuz/eschivare de la testare) din data de 27 martie 2024 potrivit căruia Popa Nicolae s-a eschivat de la testarea alcoolscoapică cu aparatul de modelul „Drager 6810” în vederea stabilirii stării de ebrietate (f.d. 6); - Procesul-*

verbal de ridicare din data de 27 martie 2024 potrivit căruia a fost ridicat permisului de conducere cu nr. ***** eliberat pe numele Popa Nicolae (f.d. 7); - *Act de ridicare și predare a mijlocului de transport la parcarea specializată* din 27 martie 2024, potrivit căruia a fost ridicat automobilul de modelul „Fiat Scudo”, n.î. ***** condus de numitul Popa Nicolae Nicolae și transmis la parcare specială din or. Leova (f.d. 9); - *Certificatul nr. 34/17- 4479* eliberat de DPP a INSP al IGP la 07.07.2023 privind instruirile angajatului SP Cantemir, Leova al DP Sud a INSP, inspector Tentiuc Nicolae, privind utilizările aparatului de testarea alcoolscoptică de modelul „Dräger Alcotest 6810”, „Dräger Alcotest 6820”, „Dräger Alcotest 7510” în procesul de stabilire a concentrației de alcool/etanol în aerul expirat de persoana testată (f.d. 10); - *Buletinul de verificare metrologică* nr.2.3.6.49-1504 din 11.09.2023 a aparatului de modelul „Dräger Alcotest 6820”, nr. ARNH-0435, eliberat de Ministerul dezvoltării economice și digitalizării, recunoscute și anexate la materialele cauzei penale prin ordonanța OUP din 25.04.2024 (f.d. 11); - *Proces-verbal de ridicare* din 23 aprilie 2024 de la angajatul INSP Postică Dumitru a unui suport informațional DVD+R cu înregistrările video realizate la data de 27 martie 2024, privind documentarea faptului eschivării numitului Popa Nicolae ***** de la testarea alcoolscoptică cu aparatul de modelul „Dräger” în vederea stabilirii stării de ebrietate (f.d. 18-19); - *Proces-verbal de examinare a obiectului* din 23 aprilie 2024 unui suport informațional DVD-R cu inscripția „Omega” pe care sunt stocate înregistrările video realizate la data de 27 martie 2024, în procesul căruia fiind fixat momentul stopării conducătorului auto Popa Nicolae ***** , cât și faptul eschivării ultimului de la efectuarea testării alcoolscopice cu aparatul de modelul „Dräger” în vederea stabilirii stării de ebrietate (f.d. 20); - *Notificarea ASP* nr. 01/4461 din 22 aprilie 2024, potrivit căruia numitul Popa Nicolae Nicolae este deținătorul permisului de conducere nr. *****, eliberat de ASP, la data de 19.10.2023, cu dreptul de a conduce vehicule care actualmente deține statut „valabil” (f.d. 116-117); *Supportul informațional DVD-R* cu inscripția „Omega” pe care sunt stocate înregistrările video realizate la data de 27 martie 2024, în procesul căruia fiind fixat momentul stopării conducătorului auto Popa Nicolae, cât și faptul eschivării ultimului de la efectuarea testării alcoolscopice cu aparatul „Dräger” în vederea stabilirii stării de ebrietate, recunoscut și anexat la materialele cauzei penale prin ordonanța OUP din 23 aprilie 2024.

Latura subiectivă a infracțiunii prevăzută de art. 264¹ alin. (3) Cod penal, se caracterizează prin intenție directă. Astfel se constată cu certitudine că inculpatul Popa Nicolae își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunii sale, a condus mijlocul de transport, fiind suspectat fiind suspectat de către angajații INSP al IGP de conducerea vehiculului în stare de ebrietate, urmărind scopul eschivării de la testarea alcoolscoptică în vederea stabilirii stării de ebrietate, s-a eschivat a se supune testării alcoolscopice cu utilizarea aparatului de tipul „Dräger Alcotest”, în vederea constatării alcoolemiei și stabilirii stării de ebrietate. Ultimul acționând a atentat la obiectul juridic special al infracțiunii, care îl formează relațiile sociale cu privire la siguranța traficului rutier, sub aspectul prohibiției impuse conducătorilor mijloacelor de transport să conducă în stare de ebrietate produsă de alcool.

Popa Nicolae, născut la *****, se încadrează în noțiunea de subiect al infracțiunii, pe numele acestuia fiind eliberat permis de conducere.

Completul de judecată consideră că, săvârșirea de către inculpatul Popa Nicolae a infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (3) Cod penal, se demonstrează prin probele pertinente și

concludente administrate în cauză, iar probele coroborate între ele demonstrează fără echivoc vinovăția acestuia de fapta imputată.

Sub aspectul vinovăției inculpatului în baza probelor administrate de organul de urmărire penală se atestă că sentința instanței de fond este una justificată, or obiecțiile apărării la pertinența și veridicitatea probelor administrate, inclusiv și a înregistrărilor video, nu se prezintă a fi consistente, prin urmare este respins argumentul invocat în recurs privitor la administrarea probei cu înregistrarea video, or instanța de fond a stabilit cu certitudine faptul că, înregistrările video au fost ridicate în modul prevăzut de lege și careva temeiuri de recunoaștere a nulității ordonanțelor de ridicare a înregistrărilor video nu au fost constatate.

Mai mult ca atât în cadrul, ședinței instanței de fond a fost audiați martorul Tentiuc Nicolae care a declarat că „...la data de 27 martie 2024, ora 17:45 fiind implicat în serviciu împreună cu colegul său Postică Dumitru, cu automobilul de serviciu, în satul Cania, r. Cantemir, a fost stopat mijlocul de transport Fiat cu numere de înmatriculare străine, pentru control de rutină. De mijlocul de transport s-a apropiat împreună cu colegul său, la volanul era o persoană de genul masculin, care a fost identificată ca cet. Popa Nicolae. În timpul discuțiilor, s-a simțit un miros specific de alcool, ulterior a fost propusă testarea cu aparatul de tip Dräger, ultimul categoric a refuzat.... Nu mai era altcineva în automobil cu Popa Nicolae. I-au fost explicate drepturile și obligațiile. A fost preîntâmpinat despre refuzul și consecințele acestuia. A manifestat u comportament agresiv, discuta cu cuvinte necenzurate, avea dereglare a mersului, un miros specific de alcool. Aveau dreptul de a efectua testarea alcooscopică.” Martorul Postică Dumitru care a declarat că, „la data de 27 martie 2024, fiind implicat în serviciu împreună cu colegul său Tentiuc Nicolae, pe traseul principal din s. Cania, în jurul orei 02:00, a fost stopat mijlocul de transport de model Fiat, la volanul căreia se afla o persoană de gen masculin, identificat ca cet. Popa Nicolai. A fost stopat din motiv că se deplasa haotic. În timpul discuției cu ultimul, din cavitatea bucală s-a simțit un miros specific de alcool, ulterior i-a fost explicată procedura testării alcooscopice, drepturile și obligațiile, pentru efectuarea testării alcooscopice, însă Popa Nicolae s-a încuiat în mijlocul de transport, după ce i-a înmănat actele, și se eschiva de la testare, ulterior a plecat. ...a fost înregistrat video momentul testării cu mijloace tehnice personale, Tentiuc Nicolae deținea certificat de a petrece procedura alcooscopică de testare. I-a explicat procedura de contestare. I-au fost explicate toate drepturile și obligațiile. Deținea permis de conducere, fizic l-a înmănat...”.

Reieșind din declarațiile martorilor Tentiuc Nicolae și Postică Dumitru, direct indică că la volantul automobilului de model „Fiat”, cu număr de înmatriculare străin, se afla inculpatul Popa Nicolae, care coroborează cu materialele cauzei penale. Mai mult ca atât, instanța de recurs, atestă că, declarațiile martorului părții acuzării sunt detaliate, consecutive și în coroborare cu probele în cauză și nu sunt constatate temeiuri de a pune la îndoială aceste declarații.

Pe rațiunile înserate necesită a fi respinse afirmațiile avocatului expuse în cererea de recurs, precum că martorii Tentiuc Nicolae și Postică Dumitru *la întrebările avocatului ultimii nu au putut răspunde la anumite aspecte legate de procedura de întocmire a actelor în raport cu acuzațiile aduse lui Nicolae Popa, iar la acea etapă martorilor vizați nu le puteau fi prezentate fizic actele întocmite deoarece la data de 13.05.2025 s-au cercetat materialele dosarului penal, acțiune care a fost realizată mai târziu, or în cadrul instanței de fond în timpul audierii părțile au avut dreptul de a pune întrebări martorilor, de a face obiecții. Mai mult ca atât, acțiunile lui*

Tentiuc Nicolae și Postică Dumitru nu au fost contestate și nu este nici o hotărâre cu privire la ilegalitatea acțiunilor acestora.

Mai mult ca atât, în conținutul sentinței sunt nu doar enumerate probele administrate, ci și examinate atât declarațiile martorilor, care sunt considerate veridice, întrucât nu se dispun motive plauzibile de a le considera incerte, și probatoriul administrat la cauză din ansamblul căreia instanța incontestabil a dedus că fapta incriminată inculpatului se confirmă neîndoielnic.

Totodată, în recursul înaintat, partea apărării nu face altceva decât să repete argumentele expuse în instanța de fond, asupra cărora în sentința instanța a argumentat motivele netemeinicii acestora.

În ceea ce privește argumentul recurentului precum că, *potrivit înregistrărilor video anexate la dosar, și vizionate la finisarea urmăririi penale se constată că aceste înregistrări sunt neclare în raport cu acuzația față de Popa Nicolae ce vizează conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate și anume potrivit înregistrărilor proviniența cărora nu este cunoscută deoarece nu este clar de unde și de la cine au fost ridicate aceste înregistrări video, cu ce mijloace tehnice au fost înregistrate aceste înregistrări inclusiv nu este clar perioada înregistrării lor, cronologia, și anume se constată că un automobil urmărește un alt automobil iar după câteva secvențe înregistrările continuă cu apropierea de un automobilul iar Popa Nicolae este deja coborât din mașină apoi urmează testarea nemijlocită a lui Popa Nicolae, adică aceste înregistrări nu au o continuitate în raport cu confirmarea conducerii mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică de către Popa Nicolae, cât și testarea ulterioară a acestuia, iar aceste înregistrări sunt fragmentate*, Completul de judecată constată că, instanța de fond întemeiat a reținut că legiuitorul în norma art. 273 alin. (3) Cod de procedură penală, nu impune agentului constator în mod exhaustiv sub sancțiunea decăderii transmiterea tuturor actelor de constatare întocmite conform alin. (2) al aceluiași articol, respectiv instanța a relatat că OUP în exercitarea urmăririi penale este în drept conform art. 131, 260, 261 să efectueze ridicări a unor probe ce prezintă relevanță pentru cauza penală instrumentată.

Iar referitor la faptul că ordonanța de ridicare din 19 aprilie 2024 nu este semnată, Completul de judecată relevă că acest aspect constituie o eroare materială, așa cum a stabilit și instanța de fond, ce urma a fi corectată de OUP în temeiul art. 249 CPP și nu duce automat la nulitatea actului procesual menționat, or procesul-verbal de ridicare este semnat de OUP. (f.d. 18)

Corespunzător din probatoriul administrat s-a constatat cu certitudine că fapta incriminată inculpatului a fost confirmată, în acest sens acțiunile intenționate ale lui Popa Nicolae just au fost încadrate juridic în baza art. 264¹ alin. (3) Cod penal, individualizată prin: - *eschivarea conducătorului mijlocului de transport de la testarea alcoolscoptică în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei*.

Nu este reținută poziția apărării precum că instanța nu a dat apreciere probelor, ci s-a limitat la enumerarea acestora, or instanța de fond cu suficientă claritate a argumentat în baza căror probe se confirmă vinovăția inculpatului Popa Nicolae de comiterea infracțiunii prevăzută la art. 264¹ alin. (3) Cod penal.

Completul de judecată remarcă că, starea de fapt reținută și de drept apreciată este în concordanță cu circumstanțele stabilite și probele administrate în cauză, relevante și analizate în cuprinsul sentinței, verificate în instanța de recurs.

Pe această linie de concluzii, instanța de recurs este solidară cu concluziile primei instanțe privind aprecierea probelor puse la baza sentinței de condamnare, cât și cu argumentele expuse de vizavi de alegațiile părții apărării în ceea ce privește probele administrate în cadrul urmăririi penale, și nu găsește necesar de a se expune repetat.

Subsidiar, privitor la argumentul recurentului precum că, *instanța de fond nu l-a citat pe inculpat și apărător despre data și ora pronunțării sentinței, cu toate că, a depus toată diligența de a se interesa de soarta dosarului și că atâta timp cât prevederile legale stabilesc clar etapele examinării în fond a dosarului, instanța de judecată este obligată să citeze legal părțile pentru a participa efectiv la fiecare etapă de examinare în fond a dosarului, pentru a garanta dreptul la un proces echitabil*, Completul de judecată ține să menționeze că, materialele dosarului atestă că inculpatul a solicitat examinarea cauzei în lipsă, cererea în cauză a fost admisă de instanța de fond prin încheiere protocolară. Or, citarea părților se face pentru prima ședință, pentru termene ulterioare părțile nu se citează. Totodată, potrivit art. 319 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, se reține că, *„Judecarea cauzei poate avea loc numai dacă părțile sînt legal citate și procedura de citare este îndeplinită. Neînfrățirea părții în instanța de judecată nu împiedică examinarea cauzei dacă în instanță s-a prezentat avocatul ales sau avocatul care acordă asistență juridică garantată de stat, care a luat legătura cu partea reprezentată. (2) Partea prezentă la un termen de judecată nu mai este citată pentru termenele ulterioare, chiar dacă va lipsi la vreunul dintre aceste termene.”*.

Cu referire la susținerea avocatului că *„se aduc la cunoștință în decurs de 5 zile [...] din momentul de începere a primei acțiuni procedurale efectuate în raport cu acesta”*, Completul de judecată reține că, apărarea a scurtat conținutul normei în cauză, or norma art. 63 alin.(1) pct. 1¹) din Codul de procedură penală, prevede că *„Ordonanța de recunoaștere a persoanei în calitate de bănuît și informația despre drepturile prevăzute la art.64 se aduc la cunoștință în decurs de 5 zile din momentul de emitere a ordonanței, dar nu mai tîrziu de ziua în care bănuitul s-a prezentat sau a fost adus silit, ori din momentul de începere a primei acțiuni procedurale efectuate în raport cu acesta.”* În acest sens, acțiunile de constatare nu au fost întocmite de către organul de urmărire penală și regulile de la alin. (1¹) art. 63 CPP nu pot fi aplicate cazului examinat. Mai mult ca atât, în acest sens instanța de fond a inserat argumente privitor la aplicabilitatea prevederilor art. 63 din Codul de procedură penală.

Totodată, în ceea ce privește ridicarea provizorie a permisului de conducere și alegațiile apărării în acest sens, Completul de judecată ține să menționeze că, ridicarea permisului de conduce a fost aplicată ca o măsură de constrângere în cadrul procedurii de constatare în temeiul normelor Codului contravențional și nu poate fi calificată ca o măsură preventivă potrivit legii procesual-penale. Mai mult ca atât, permisul de conducere a fost restituit posesorului la 03.04.2024.

Calitatea de bănuît potrivit art. 63 CPP se atribuie prin trei acte procesuale, la care procesul-verbal de înlăturare de la conducerea vehiculului nu se atribuie (pct. 6 din Decizia CP lărgit al CSJ din 25.10.2022, dosarul nr. 1-ra-808/2022). Respectiv, calitatea de învinuit lui Popa N. i-a fost atribuită prin ordonanță procurorului în termen legal și apărarea nu a obiectat.

În ceea ce privește argumentele apărării ce se referă la ridicarea automobilului la parcare specială, or acesta a fost ridicat în mod legal în temeiul art. 439 Cod contravențional, și vehiculul

respectiv i-a fost restituit proprietarului după înlăturarea temeiurilor pentru aducerea la parcare specială, în condițiile specificate la art. 439 alin. (5) Cod contravențional.

Referitor la poziția apărării precum că mai multe acte ale organului de urmărire penală au fost întocmite cu abateri, nu precizează în ce constau abaterile respective.

În altă ordine de idei, instanța de judecată reține că la caz nu se atestă nici una din circumstanțele invocate de către partea apărării pentru achitarea sau încetarea procesului penal în privința inculpatului din următoarele considerente.

La capitolul stabilirii măsurii și mărimii pedepsei în privința inculpatului Popa Nicolae, în vederea corectării, reeducării, instanța de fond i-a stabilit corect o măsură de pedeapsă prevăzută de lege, în limitele prevăzute de art. 264¹ alin. (3) Cod penal.

Conform art. 8 Cod penal, caracterul infracțional al faptei și pedeapsa pentru aceasta se stabilesc de legea penală în vigoare la momentul săvârșirii faptei.

În acest sens, instanța de judecată, reieșind din prevederile art. 16 alin. (2) și art. 264¹ alin.(3) Cod penal (în vigoare la momentul comiterii faptei), a conchis că Popa Nicolae a săvârșit o infracțiune ușoară, pentru care legea penală prevede pedeapsa cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 ore, în ambele cazuri cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Potrivit prevederilor art. 6 Cod penal, persoana este supusă răspunderii penale și pedepsei penale numai pentru fapte săvârșite cu vinovăție, pedeapsa penală, (potrivit art. 61 Cod penal) fiind o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor, care are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea acestuia, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

Stabilirea duratei ori a cuantumului pedepsei se face în raport cu gravitatea infracțiunii săvârșite și cu pericolozitatea infractorului, adică luând în considerație modul de comitere a infracțiunii, mijloacele folosite, starea de pericol creată pentru valoarea ocrotită, natura și gravitatea rezultatului produs ori a altor consecințe ale infracțiunii, motivul săvârșirii și scopul urmărit, conduita după săvârșirea infracțiunii și în cursul procesului penal, nivelul de educație, vârsta, starea de sănătate, situația familială și socială.

Așa, instanța de recurs consideră că instanța de fond corect și întemeiat, corespunzător circumstanțelor menționate, a stabilit în privința inculpatului Popa Nicolae, în vederea corectării și reeducării, pedeapsa cu muncă neremunerată în folosul comunității cu durata de 240 ore și cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, în limita sancțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (3) Cod penal.

Mai mult, Completul de judecată reține că, pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune. Pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane.

Completul de judecată verificând ansamblul de probe ce au fost administrate în conformitate cu prevederile codului de procedură penală, nu a depistat careva încălcări de procedură, sau încălcări ale drepturilor și intereselor inculpatului.

Circumstanțe ce atenuează răspunderea penală conform art. 76 Cod penal, în privința lui Popa Nicolae nu au fost stabilite, la fel nu au fost stabilite circumstanțe agravante în temeiul art.77 Cod penal.

S-a luat în considerare caracterul și gravitatea infracțiunii săvârșite de inculpat, motivul și scopul comiterii infracțiunii, personalitatea inculpatului și comportamentul acestuia până la comitere și după comiterea acesteia, fapt care mărește pericolul social privind siguranța traficului rutier, condițiile de viață a acestuia, în raport cu lipsa urmărilor grave survenite în rezultatul infracțiunii, lipsa circumstanțelor atenuante și agravante, este pentru prima dată pe banca acuzaților, s-a ținut cont de influența pedepsei stabilite asupra corectării vinovatului, astfel că pentru corectarea inculpatului este justificată aplicarea pedepsei în formă de 240 ore muncă neremunerată în folosul comunității, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, în concordanță cu prevederile art. 75 Cod penal și cu scopul pedepsei penale, și în limita sancțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (3) Cod penal.

Pedeapsa sub formă de anularea dreptului de a conduce mijloace de transport prevăzută de art. 264¹ alin. (3) Cod penal este una obligatorie, legiuitorul nu întâmplător pentru această infracțiune a stabilit în calitate de pedeapsă anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, dat fiind ponderea infracțiunilor cu privire la conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate, ceea ce provoacă un număr mare de accidente ca consecință a prevăzut în calitate de pedeapsă complementară privarea de dreptul special.

În baza celor expuse se desprinde respectarea în totalitate a normelor drept de către instanța de fond la adoptarea soluției de condamnare și aplicare a pedepsei în privința lui Popa Nicolae.

În corespundere cu prevederile art. 21¹ alin. (3) din Legea nr.131-XVI din 07.06.2007 „privind siguranța traficului rutier”, organele care asigură executarea pedepsei penale sau sancțiunii contravenționale de privare de dreptul de a conduce mijloace de transport, în termen de până la 10 zile, remit autorității competente permisele de conducere ridicate pentru anularea acestora.

Pertinentă în acest sens este și jurisprudența CtEDO, care a statuat că noțiunea de proces echitabil presupune că o instanță care și-a motivat hotărârea, să fi analizat în mod real chestiunile esențiale care i-au fost supuse judecării (Hotărârea CEDO în cauza Boldea împotriva României, din 15 februarie 2007).

La caz prin sentința contestată în corespundere cu art. 385 alin. (1) pct. 13) din Codul de procedură penală, instanța de fond a soluționat soarta corpurilor delictive. Însă reieșind din faptul că recurentul nu contestă aceste capete, instanța de recurs este degrevată de a se expune în această parte, or recurentul nu invocă careva obiecții la aceste capitole.

Analizând situația per ansamblu, Completul de judecată consideră că, în prezentul dosar, garanțiile cu privire la un proces echitabil au fost respectate, atât din perspectiva dreptului intern cât și al dispozițiilor art. 5 și 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Reieșind din cele constate, Completul de judecată consideră necesar de a respinge recursul formulat de avocatul Procoavă Adrian în interesele inculpatului Popa Nicolae ca fiind nefondat, cu menținerea sentinței Judecătoriei Cahul sediul Cantemir din 26 august 2025.

Călăuzindu-se de prevederile art. 447-449 alin. (1) pct. 1) lit. a) Cod de procedură penală, Completul de judecată,-

D E C I D E :

Se respinge ca nefondat recursul declarat de avocatul Procoavă Adrian în interesele inculpatului Popa Nicolae împotriva sentinței Judecătoriei Cahul, sediul Cantemir din 26 august 2025.

Se menține sentința Judecătoriei Cahul, sediul Cantemir din 26 august 2025, pronunțată în cauza penală, privindu-l pe Popa Nicolae învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (3) Cod penal.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului, judecător

Vitalie Movilă

Judecătorii

Evgheni Bancov

Andrei Scripcenco